

Sygn. akt V CZ 135/11

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa "W. B." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w J. (poprzednio: "W. B." Spółki Akcyjnej
w K.)

przeciwko E. S.-R.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2012 r.,

zażalenia strony powodowej na orzeczenie o kosztach, zawarte w postanowieniu
Sądu Okręgowego

z dnia 14 czerwca 2011 r.,

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając Sądowi
drugiej instancji rozstrzygnięcie co do kosztów postępowania
zażaleniowego przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2011 r. Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 30 marca 2011 r. odrzucające apelację pozwaną (punkt 1) i zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 799 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Zażaleniem z dnia 1 lipca 2011 r. powódka zaskarżyła to postanowienie w zakresie orzeczenia o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie, choć z przyczyn nie wskazanych przez skarżącą. Zgodnie z art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Przepis ten jest wyrazem zasady koncentracji i unifikacji kosztów i z tego też względu, jeżeli Sąd drugiej instancji, uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, pozostawia on również temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

Zaskarżonym orzeczeniem Sąd drugiej instancji uchylił postanowienie Sądu pierwszej instancji odrzucające apelację. Wskazane postanowienie nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. Tym samym, Sąd drugiej instancji nie powinien orzekać o kosztach postępowania zażaleniowego, które jest postępowaniem incydentalnym. Brak jest więc podstaw, aby w takim orzeczeniu rozstrzygać o kosztach postępowania, gdyż nie kończy ono sprawy w instancji.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.